

Од тубе до клавира

Пружићемо топлину, љубав и помало чаробне прашине, обећава композитор

Непосредан разговор и лагана „жива“ свирка обележили су представљање групе „Серафими“ и композитора Александра Симића у београдском клубу „Mouvie bar“, којој су, осим колега музичара, присуствовали београдски надбискуп Станислав Хочевар, припадници Српске православне цркве, принчеца Јелисавета Карађорђевић, глумци, новинари, пријатељи.

Концерт групе „Серафими“ је данас у Народном позоришту и биће на репертоару ове куће једном месечно. Са њима на сцени, коју ће Гарден центар за ту прилику претворити у рајски врт, појавиће се хор „Херувими“, Браћа Теофиловићи и две балетске трупе.

– Наш састав је настајао годинама. Са некимa свирам веома дуго, имамо огромно искуство и публици желимо да пружимо топлину, љубав и помало чаробне прашине, каже Александар Симић за наш лист.

Симић је и одлучио да се група зове серафими, који су највиши у хијерархији анђела, а тим називом желео је и да сугерише карактер своје музике.

– Моја музика је, ако смем сам да дам суд о томе, пре свега топла, мистериозна, нежна, филмична. Уметност није само начин за постизање светске славе или за зртање богатства. Она мора у себи да садржи мисију, а мисија „Серафима“ је многострука јер имамо одговорност за људе које оплемењујемо и образујемо – прича Симић.

Наш саговорник је и председник релативно новог Удружења за унапређење и популаризацију класичне музике. „Серафими“ су први пројекат Удружења, а у плану је велики концерт у париској катедрали Нотр Дам у новембру, где ће бити изведена Симићева миса „Солемниор“ коју је Ватикан наручио поводом 950 година од раскола из-

међу Западне и Источне цркве. Папско веће за културу и Француска црква подржали су овај концерт.

За 32 године Симић иза себе има разноврстан и обиман опус. Руска

је, не можемо да га примимо на клавир, може да свира само тромбон или тубу”. Пошто сам одлучио да нико не мора да ме прими, ја сам се „примио“ на музику и остао „примљен“ до дана данашњег.

Рекли су ми да је немогуће да утишем Академију јер нико пре мене није примљен а да нема бар уписану средњу музичку школу, а камоли да нема завршену нижу. Обезбедио сам допис Министарства просвете које је учинило преседан, положио 20 диференцијалних испита, добио 100 поена, био први на листи и први у историји Академије који се уписао а да пре тога није имао ни дана музичке школе, чули смо од Симића коме, по

АЛЕКСАНДАР СИМИЋ

Федерација поручила је од њега композицију за прославу 50 година победе над фашизмом, компоновао је успаванку за малог Исуса у знак 2.000 година хришћанства, Малу Божју мису и циклус соло песама на стихове Јована Павла II поводом 25 година понтификатуре Светог оца, циклус соло песама на стихове Јесејина, уз одговарајући циклус слика Оље Ивањици (према утледу на пројекат Хартман-Мурсорски) поводом 100 година од рођења и 70 година од смрти песника.

Занимљиво је да се за студије на Музичкој Академији Александар Симић одлучио док је био студент треће године медицине.

– До тада сам се бавио музиком тако што сам волео то што радим, умишљајући да ми је суђено да будем најбољи на свету. Читао сам биографије великих музичара и, како ми то млади волимо да кажемо, „ложио“ се као клинац који чита витешке романе. Чињеница је да ме нису примили у нижу музичку школу. Бисера Велетанлић одвела ме је код професорке њеног сестрића Васиља, која је рекла: „Он је петнаестогодишњак, овде долазе деца од 6-7 година, касно

свему судећи, самопоуздање не недостаје.

Уметничко време тренутно заокупља компоновање филмске музике за „Оптимисте“ Горана и Владимира Паскаљевића. Његов отац је, иначе, дипломирао режију код Бергмана, тако да је Александар од

Они су анђели

Ансамбл „Серафими“ окупља: једину даму Јелену Раккић (сопран), Милоша Петровића (виолина), Владимира Урошевића (кларинет), Драгана Ђорђевића (виолончело), Александра Симића (клавир).

малена проводио време у салама за монтажу.

– Када су ме позвали за овај посао, све сам оставио по страни. Док ради примењену музику, човек је део тима у којем увек постоји шеф параде, а то је редитељ. До сада редитељи од мене нису тражили слепо, послушно подређивање, већ максимум моје ангажованости, каже овај млади амбициозан човек.

М. Сретеновић